METODICKÝ LIST

Podpora a rozvoj čtenářské gramotnosti

Autor metodického listu: Čalová Barbora

Anna ze Zeleného domu

Autor knihy	Lucy Maud Montgomeryová
Autor grafické podoby	Ivona Knechtlová
Anotace	Příběh upovídané rusovlásky Anny Shirleyové, sirotka, který po nepříjemných zkušenostech s životem u pěstounů přichází do Zeleného domu na Ostrově prince Edwarda. Ačkoliv si přísná Marilla a její laskavý bratr Matouš původně přáli chlapce, rozpustilou Annu si brzy zamilují. A tak pihovatá dívenka konečně nachází pravý domov i první opravdovou kamarádku. Příběh plný optimismu, laskavého humoru, fantazie, snění, kamarádství. Kniha pokrývá 5 let Annina života.
Žánr	příběh s dívčí dospívající hrdinkou
Téma	kamarádství, domov, vztahy, vina, odpuštění
Klíčová slova	odpuštění, přátelství, lítost, zranění
Doporučený ročník	šestý ročník
Mezi předmětové vztahy	výchova k občanství
Časová dotace	90 minut (2x45 minut)
Cíl výukové jednotky	**Cíl výukové jednotky** • žák porozumí procesu odpuštění a překonání pýchy na příkladu vztahu mezi Annou a Gilbertem • žák dokáže vytvořit název přečteným úryvkům • žák dokáže pojmenovat pocity Anny a Gilberta • žák zaujme postoj k tématu odpuštění a řešení konfliktů, dokáže sdělit své názory • učitel podpoří žáky v zamyšlení nad vlastními postoji k odpuštění a řešení konfliktů

Spolufinancováno Evropskou unií
MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ, MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY
MAS OPAVSKO

Autor metodického listu: Čalová Barbora

Náplň výukové jednotky / hodiny	<u>1. hodina</u> • brainstorming na téma odpuštění • společná četba 1. a 2. úryvku, diskuze o názvu, pocitech Anny a Gilberta, co nám úryvek říká o odpuštění – zápis do tabulky <u>2. hodina</u> • společná četba 3. a 4. úryvku, diskuze o názvu, pocitech Anny a Gilberta, co nám úryvek říká o odpuštění – zápis do tabulky • reflexe: dopis nebo pětilístek (žáci volí sami)
Pomůcky	Kniha - texty z Anna ze Zeleného domu, Pracovní listy
Metody a formy práce	Samostatná práce, práce ve skupině, vyvozování z textu, řízená diskuze
Informační zdroje	Montgomeryová, Lucy Maud: **Anna ze Zeleného domu**. 2. vyd. Praha: Albatros, 2022. 288 s. ISBN 978-80-00-06713-1
Poznámky pedagoga	

Spolufinancováno Evropskou unií
MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ, MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY
MAS OPAVSKO

Autor metodického listu: Čalová Barbora

Texty a tipy pro učitele:

- doporučuji pracovat podle aktuálního nastavení skupiny, je možné, že v některých třídách nestihneme dva úryvky v jedné vyučovací hodině, protože se budou chtít žáci svěřovat a více diskutovat
- práci je možné rozdělit do více hodin, je také možné zadat v reflexi oba úkoly (dopis i pětilístek)

Spolufinancováno Evropskou unií
MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ, MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY
MAS OPAVSKO

Autor metodického listu: Čalová Barbora

Texty a tipy pro učitele:

1.ODPUŠTĚNÍ – co tě napadne, když slyšíš toto slova?
Napiš alespoň 5 slov nebo slovních spojení, která ti běží hlavou.
volné odpovědi žáků; některé napíšeme na tabuli

2. ČTENÍ S OTÁZKAMI

- Přečtěte si postupně úryvky z textu a pracujte s tabulkou.

Nepředbíhejte, čtěte jen jeden úryvek, pak si k němu společně něco řekneme a teprve potom bude čas pokračovat ve čtení.
Nejprve zkuste vymyslet krátký název přečtenému úryvku (u prvního úryvku máte pro inspiraci dva názvy uvedeny).
Pak vyplň druhý sloupec – jak se asi cítily postavy? Co jim běželo hlavou? Jaký měly v dané chvíli postoj k odpuštění? K sobě navzájem?

	Co nám říká o odpuštění? Jaké pocity mohly postavy mít?
Úryvek 1: *První konflikt* *Gilbert Anně ublíží*	*volné odpovědi žáků – korigujeme v řízené diskuzi*
Úryvek 2: *Gilbert se omlouvá* *Druhé odmítnutí*	*volné odpovědi žáků – korigujeme v řízené diskuzi*
Úryvek 3: *Anna mení postoj* *Anna odpustila*	*volné odpovědi žáků – korigujeme v řízené diskuzi*

Spolufinancováno Evropskou unií
MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ, MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY
MAS OPAVSKO

Autor metodického listu: Čalová Barbora

Pracovní list pro žáka: CO ZNAMENÁ ODPUSTIT?

	Co nám říká o odpuštění? Jaké pocity mohly postavy mít?
Úryvek 4: Odpuštění Konec? Nový začátek	*volné odpovědi žáků – korigujeme v řízené diskuzi*

3. DOPIS *volná odpověď, kdo má chuť sdílet, toho vyzveme*
Napište dopis z pohledu Anny nebo Gilberta.
Možnost 1: Anna píše Gilbertovi dopis, ve kterém mu popisuje, proč mu nakonec odpustila.
Možnost 2: Gilbert píše Anně dopis, ve kterém vysvětluje, jak se cítil, když mu dlouho neodpustila.

Důležité otázky k zamyšlení:

- Jaké pocity v sobě musela Anna překonat?
- Co jí pomohlo změnit názor?
- Jak asi prožíval celou situaci Gilbert?

Spolufinancováno Evropskou unií
MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ, MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY
MAS OPAVSKO

Autor metodického listu: Čalová Barbora

Pracovní list pro žáka: CO ZNAMENÁ ODPUSTIT?

PĚTILÍSTEK

volná odpověď, vyzveme ke sdílení alespoň jedné části pětilístku

ODPUŠTĚNÍ

_____ _____

(dvě přídavná jména)

_____ _____

_____

tři slovesa (co dělá, co se s ním děj

_____ _____

_____ _____

(jedna věta o čtyřech slovech, která vystihuje pojem odpuštění)

_____

(jednoslovný pojem, který vystihuje slovo ODPUŠTĚNÍ)

Anna ze Zeleného domu

Spolufinancováno Evropskou unií
MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ, MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY
MAS OPAVSKO

Autor metodického listu: Čalová Barbora

Pracovní list pro žáka: CO ZNAMENÁ ODPUSTIT?

1.ODPUŠTĚNÍ – co tě napadne, když slyšíš toto slova?
Napiš alespoň 5 slov nebo slovních spojení, která ti běží hlavou.

2. ČTENÍ S OTÁZKAMI

- Přečtěte si postupně úryvky z textu a pracujte s tabulkou.

Nepředbíhejte, čtěte jen jeden úryvek, pak si k němu společně něco řekneme a teprve potom bude čas pokračovat ve čtení.
Nejprve zkuste vymyslet krátký název přečtenému úryvku (u prvního úryvku máte pro inspiraci dva názvy uvedeny).
Pak vyplň druhý sloupec – jak se asi cítily postavy? Co jim běželo hlavou? Jaký měly v dané chvíli postoj k odpuštění? K sobě navzájem?

	Co nám říká o odpuštění? Jaké pocity mohly postavy mít?
Úryvek 1: První konflikt Gilbert Anně ublíží	Anna: Gilbert: co nám říká o odpuštění:
Úryvek 2:	Anna: Gilbert: co nám říká o odpuštění:
Úryvek 3:	Anna: Gilbert: co nám říká o odpuštění:

Spolufinancováno Evropskou unií
MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ, MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY
MAS OPAVSKO

Autor metodického listu: Čalová Barbora

Pracovní list pro žáka: CO ZNAMENÁ ODPUSTIT?

	Co nám říká o odpuštění? Jaké pocity mohly postavy mít?
Úryvek 4:	Anna: Gilbert: co nám říká o odpuštění:

3. DOPIS

Napište dopis z pohledu Anny nebo Gilberta.

Možnost 1: Anna píše Gilbertovi dopis, ve kterém mu popisuje, proč mu nakonec odpustila.

Možnost 2: Gilbert píše Anně dopis, ve kterém vysvětluje, jak se cítil, když mu dlouho neodpustila.

Důležité otázky k zamyšlení:

- Jaké pocity v sobě musela Anna překonat?
- Co jí pomohlo změnit názor?
- Jak asi prožíval celou situaci Gilbert?

Spolufinancováno Evropskou unií
MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ, MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY
MAS OPAVSKO

Autor metodického listu: Čalová Barbora

Pracovní list pro žáka: CO ZNAMENÁ ODPUSTIT?

PĚTILÍSTEK

ODPUŠTĚNÍ

_____ _____

(dvě přídavná jména)

_____ _____

_____

tři slovesa (co dělá, co se s ním děj

_____ _____

_____ _____

(jedna věta o čtyřech slovech, která vystihuje pojem odpuštění)

_____

(jednoslovný pojem, který vystihuje slovo ODPUŠTĚNÍ)

Anna ze Zeleného domu

Spolufinancováno Evropskou unií
MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ, MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY
MAS OPAVSKO

Autor metodického listu: Čalová Barbora

Úryvek 1

Když pan Phillips vzadu ve třídě zkoušel Prissy Andrewsovou z latiny, pošeptala Diana Anně: „Ten kluk, co sedí přes uličku od tebe, je Gilbert Blythe. Podívej se na něj, no není to krasavec?“
Anna se podívala. Měla k tomu právě vhodnou příležitost, protože Gilbert Blythe byl zabraný do práce – připínal dlouhý žlutý cop Ruby Gillisové, která seděla před ním, k opěradlu její židle. Byl vysoký, měl vlnité, kaštanově hnědé vlasy, šibalské hnědé oči a ústa věčně zkřivená do uličnického úsměvu. Ruby Gillisová vstala, aby ukázala učiteli úkol z matematiky. Jakmile se ale postavila, hned zase spadla zpátky na židli se zděšeným výkřikem a pocitem, že jí někdo trhá vlasy z kořínků. Všichni se na ni otočili a pan Phillips se na ni podíval tak přísně, že se Ruby dala do pláče. Gilbert honem schoval připínáček a zadíval se s vážnou tváří do učebnice dějepisu. Když se třída uklidnila, čtverácky na Annu mrkl.
„Krasavec to je,“ přiznala Anna Dianě, „ale dost nevychovaný. Není slušné takhle mrkat na neznámé děvče.“
Ten pravý poprask se ale strhl až odpoledne.
Pan Phillips vysvětloval Prissy Andrewsové cosi z matematiky, zatímco ostatní se bavili po svém. Šeptali si, jedli nezralá jablka, kreslili si na tabulky nejrůznější obrázky a tahali uličkou cvrčky na provázku. Gilbert Blythe se snažil upoutat pozornost Anny Shirleyové, ale marně, protože Anna byla zrovna v tu chvíli v jiném světě, daleko nejen od Gilberta Blythea, ale i od všech ostatních spolužáků z avonleaské školy i od školy samotné. S bradou v dlaních a pohledem upřeným na modravé Zářivé jezero se vznášela kdesi v dalekém světě fantazie a kromě svých nádherných vizí neviděla nic.
Gilbert Blythe nebyl zvyklý na to, že by musel o pozornost nějakého děvčete marně usilovat. Však ona se na něj nakonec podívá, tahle zrzavá Shirleyová se špičatou bradou a velkýma očima, jaké žádná jiná z avonleaských děvčat nemá.
Gilbert se natáhl přes uličku, popadl konec Annina dlouhého zrzavého copu, štítivě se na něj podíval a zašeptal, aby to bylo dobře slyšet: „Zrzka! Zrzi!“
Konečně se na něho Anna podívala. A jak!
Ale nezůstala jen u dívání. Vyskočila na nohy a její fantastické vidiny se v momentu rozpadly na prach. Vrhla na Gilberta zuřivý pohled a do očí se jí vedraly slzy. „Ty ničemná zrůdo!“ vykřikla rozvášněně. „Co si to dovoluješ?“
A potom prásk! – vzala Gilberta po hlavě tabulkou a rozbila ji – tedy tabulku, hlavu naštěstí ne.
Avonleaští školáci měli vždycky rádi nějaké to povyražení. A tohle bylo obzvlášť povedené. Všichni vypískli zděšením. Diana jen zalapala po dechu. Ruby Gillisová, která měla vždycky jen krůček k pláči, se rozplakala. Tommy Sloane si nechal utéct celé hejno cvrčků a s otevřenou pusou sledoval, co se děje.
Pan Phillips zamířil k Anně a položil jí ruku na rameno.
„Anno Shirleyová, co to má znamenat?" zeptal se rozzlobeně.
Anna neodpověděla. Nepřenesla by přes srdce, kdyby měla přede všemi přiznat,

Spolufinancováno Evropskou unií
MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ, MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY
MAS OPAVSKO

Autor metodického listu: Čalová Barbora

Úryvek 1

že na ni někdo křičel „zrzko“. Gilbert však vstal a chopil se slova.
„Je to moje vina, pane Phillipsi. Já jsem si začal.“
Pan Phillips nevěnoval Gilbertovi pozornost.
„Mrzí mě, že je moje žákyně schopna propadnout takovému vzteku a nevraživosti,“ pronesl vážným tónem, jako by už jen to, že je někdo jeho žákem, vylučovalo u všech malých nedokonalých tvorů jakékoliv špatné vlastnosti. „Anno, jdi a postav se na celý zbytek odpoledne k tabuli.“
Anna by byla tisíckrát radši dostala rákoskou než takový trest, který byl pro její citlivou duši horší než jakýkoli výprask. S bledou tváří poslechla. Pan Phillips vzal křídu a napsal jí nad hlavu: „Anna Shirleyová je příliš výbušná a neumí se ovládat.“ Potom to nahlas přečetl, aby tomu rozuměli i prvňáčci, kteří ještě neuměli číst.
Pod tímto nápisem Anna stála až do konce vyučování. Neplakala a nevěšela hlavu. Byla stále příliš rozzlobená, a to jí pomáhalo snášet její pokoření. Stejně rozmrzelým pohledem s rudými tvářemi opětovala jak Dianin účastný pohled, tak pobouřené posunky Charlieho Sloanea i uštěpačné úsměvy Josie Pyeové. Na Gilberta Blythea by se nebyla podívala ani za nic. Nikdy! Slovo s ním už nepromluví!
Když skončilo vyučování, vydala se Anna s hlavou hrdě vztyčenou domů. Ale Gilbert Blythe jí u školní brány zastoupil cestu. „Mrzí mě, že jsem si z tebe dělal legraci, Anno,“ řekl tiše. „, Opravdu. Tak už se na mě nezlob, prosím.“
Anna kolem něj proplula s opovržlivým pohledem, jako by ho neviděla ani neslyšela.

(110–112)

Spolufinancováno Evropskou unií
MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ, MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY
MAS OPAVSKO

Autor metodického listu: Čalová Barbora

Úryvek 2

Anna, plující pomalu po proudu, se chvíli vyžívala v romantické scéně, ale potom došlo k něčemu zcela neromantickému. Do člunu začalo téct. Elaine tedy musela rychle vstát, odhrnout přikrývku a černý šál, a zůstala zírat do velké díry, kterou do člunu tekla voda. Ostrý kámen u břehu utrhl záplatu, která byla přibitá k podlaze. Anna o tom zprvu nevěděla, ale rychle si uvědomila, v jakém je nebezpečí. Bude-li se člun naplňovat touto rychlostí, klesne ke dnu daleko dřív, než se dostane ke břehu. Kde jsou vesla? Zůstala na břehu.
Anna zoufale vykřikla, její výkřik však nikdo neslyšel. Zbledla, ale neztratila hlavu. Zbývala jediná možnost – jediná.
„Strašně jsem se bála," přiznala Anna paní Allanové druhý den, „a připadalo mi, že to trvá celou věčnost, než se člun dostal k mostu. Voda pořád stoupala. Modlila jsem se, paní Allanová, ze všech sil jsem se modlila, ale nezavřela jsem oči, protože jsem věděla, že bude-li mě chtít Bůh spasit, pošle člun tak blízko k některému z kůlů, abych se ho mohla chytit a vyšplhat na něj. (…) Ale moje modlitba byla vyslyšena, protože člun se na vteřinu dotkl kůlu, já jsem si hodila šál a přehoz kolem krku a vyšplhala jsem na něj. A tak jsem tam trčela, paní Allanová, na tom kluzkém starém kůlu, a nemohla jsem nahoru ani dolů. Byla to krutě neromantická situace, ale na to jsem v tu chvíli nemyslela. Člověk nemá zrovna pomyšlení na romantiku, když jen tak tak uteče hrobníkovi z lopaty. Hned jsem se pomodlila, abych poděkovala, a snažila jsem se ze všech sil držet co nejpevněji, protože mi bylo jasné, že se sama bez pomoci na břeh nedostanu."
Člun proplul pod mostem a potom zmizel pod hladinou. Ruby, Jane a Diana, které už na něj čekaly, to viděly na vlastní oči a nepochybovaly, že Anna zmizela pod hladinou i se člunem. Na okamžik strnuly hrůzou, bledé jako stín, a pak se za halasného křiku daly do zběsilého úprku lesem a ani jednou se neohlédly směrem k mostu. Anna viděla jejich vlající šaty a slyšela, jak křičí. Pomoc určitě přijde brzy, ale její pozice byla velmi nepohodlná.
Minuty ubíhaly, ale každá připadala alabastrové Elaine jako celá hodina. Proč už někdo nejde? Kam jen ty holky šly? Co když jedna po druhé omdlely? Co když nikdo nepřijde? Co když už bude tak unavená, že se dál neudrží? Anna se podívala pod sebe na temně zelenou hladinu, po které klouzaly dlouhé stíny, a zachvěla se. V představách viděla hrozné věci.
Když už se jí skutečně zdálo, že už se dál neudrží, jak ji bolely ruce, zahlédla Gilberta Blythea, jak k ní vesluje v loďce Harmona Andrewse.
Gilbert se podíval nahoru a ke svému značnému údivu spatřil malou, bledou, ale pohrdavou tvář a vyděšené, leč také pohrdavé oči.
„Anno! Proboha, jak ses sem dostala?" vykřikl. Na odpověď nečekal, přirazil loďku ke kůlu a natáhl ruce. Anna si nemohla pomoct. Musela sestoupit do Gilbertovy náruče a přes ni do loďky. Tam se usadila, rozechvělá a nasupená, v náruči držela kapající šál a promočený přehoz. Udržet si důstojnost za takovéto situace bylo skutečně nad lidské síly."
„Co se stalo, Anno?" zeptal se Gilbert, když se znovu chopil vesel.

Spolufinancováno Evropskou unií
MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ, MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY
MAS OPAVSKO

Autor metodického listu: Čalová Barbora

Úryvek 2

„Hrály jsme si na Elaine," vysvětlovala Anna chladně, aniž by se na svého zachránce podívala, „a já měla doplout v člunu do Camelotu. Jenže do člunu začalo téct, a tak jsem musela vyšplhat na kůl. Holky šly pro pomoc. Budeš tak laskav a dovezeš mě, prosím, na břeh?"
Gilbert dovesloval ke břehu a Anna vyskočila na pevnou zem. Pomoc odmítla.
„Jsem ti velice zavázána," řekla povýšeně a obrátila se k odchodu. Gilbert však také vyskočil ze člunu a položil jí ruku na rameno, aby ji zadržel.
„Anno," řekl rychle, „poslyš, nemohli bychom být přátelé? Mě strašně mrzí, že jsem se ti tenkrát posmíval kvůli vlasům. To bylo jen tak z legrace, nemyslel jsem to vážně. A kromě toho už je to tak dávno. Teď máš moc krásné vlasy – opravdu. Tak co kdybychom se usmířili?"
Anna na okamžik zaváhala. Měla jakýsi zvláštní, nový pocit, i v tom plachém a zároveň dychtivém výrazu Gilbertových oříškových očí je cosi milého. Srdce se jí podivně rozbušilo. Stará hořkost v ní však tento nový cit zadusila. Vybavila se jí dva roky stará scéna, a to s takovou živostí, jako by to bylo včera. Gilbert na ni pokřikoval „zrzko" a zesměšnil ji před celou školou. Její zášť, která by jiným, o něco starším dívkám, přišla stejně směšná jako její příčina, čas zjevně ani trochu nezmírnil. Nenávidí Gilberta Blythea! Nikdy mu neodpustí!
„Ne," řekla chladně. „Nikdy nebudu tvoje přítelkyně, Gilberte, nechci!"
„Dobře," Gilbert skočil nasupeně do loďky. „Už tě o to nebudu nikdy žádat, Anno. Protože už taky nechci."
Energicky odvesloval pryč a Anna se vydala do strmého kopce po cestě lemované kapradím a javory. Hlavu nesla hrdě vzpřímenou, ale jako by ji mrzelo. Skoro si přála, aby byla Gilbertovi odpověděla jinak. Ano, on ji hrubě urazil, ale stejně... A v tu chvíli jí připadalo nejlepší sednout si a hezky si poplakat. Teprve teď se dostavila reakce všechno to napětí a strach.
(215–218)

Spolufinancováno Evropskou unií
MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ, MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY
MAS OPAVSKO

Autor metodického listu: Čalová Barbora

Úryvek 3

„A čím bude Gilbert Blythe?“ zeptala se Marilla, když viděla, že Anna otevírá knihu o Caesarovi.
„Nevím, jaké má Gilbert ambice, jestli vůbec nějaké má,“ odpověděla Anna nezúčastněně.
Mezi Gilbertem a Annou teď panovala zjevná soutěživost. Doposud bylo jejich soutěžení jednostranné, ale teď už nebylo pochyb, Gilbert chce Annu ve škole předehnat. A byl to víc než důstojný soupeř. Ostatní spolužáci jejich prvenství mlčky uznávali a nikdy se nesnažili s nimi soupeřit.
Od oné scény u rybníka, kdy Anna odmítla vyslyšet Gilbertovu prosbu o odpuštění, Gilbert jinak přestal existenci Anny Shirleyové vnímat. Mluvil a žertoval s ostatními spolužačkami, vyměňoval si s nimi knížky a hry, diskutoval s nimi o učení a svých plánech a někdy některou doprovázel domů z nedělní školy nebo debatního klubu. Annu Shirleyovou však prostě ignoroval a Anna zjistila, že být ignorována není vůbec příjemné. Marně si říkala, že jí je to jedno. V hloubi svého dívčího srdce si uvědomovala, že jí to jedno není a že kdyby znovu dostala šanci setkat se s ním na Zářivém jezeře, odpověděla by mu jinak. Najednou si ke svému zděšení uvědomila, že její stará zášť vůči němu, kterou si tak pěstovala, je ta tam – zrovna ve chvíli, kdy ji potřebovala ze všeho nejvíc. Marně se snažila vybavit si každý záchvěv a každou emoci spojenou s tou dávnou památnou událostí a vžít se do starého hněvu. Ten den u jezera to byl z těch záchvěvů skutečně poslední. Anna si uvědomila, že Gilbertovi odpustila a že zapomněla, aniž si to sama uvědomila. Jenže bylo pozdě.
Ale Gilbert, ani nikdo jiný, dokonce ani Diana, se nikdy nedozví, jak je jí to líto, že byla tak pyšná a povznesená!
(…)
Anna teď už přemýšlela o Gilbertovi bez sentimentu. V chlapcích viděla jedině dobré kamarády. Kdyby s Gilbertem kamarádila, nezajímalo by ji, kolik má jiných kamarádek a koho kam doprovází. Kamarádství pro ni bylo nejvyšší hodnotou a kamarádek měla spoustu, ale byla by stála také o kamarádství s chlapcem, aby si rozšířila obzory. Ani neuměla svoje pocity přesně definovat. Myslela si ale, že kdyby ji Gilbert doprovázel od vlaku přes podzimem provoněná pole a lesní cestičky, mohli by si povídat o spoustě zajímavých věcí, o světě, který se před nimi otevírá, a o jejich nadějích a plánech v něm. Gilbert by bystrý mladík, měl na věci vlastní názor a odhodlání vložit do života to nejlepší a také od něho to nejlepší dostat.
(233; 267–268)

Spolufinancováno Evropskou unií
MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ, MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY
MAS OPAVSKO

Autor metodického listu: Čalová Barbora

Úryvek 4

„To nevím. Myslela jsem, že budeš učit přímo tady v Avonlea. Rada se rozhodla, že ti tu školu dá."
„Paní Lyndeová!" vykřikla Anna překvapeně. „Já jsem myslela, že ji má slíbenou Gilbert Blythe."
„To měl. Ale když se dověděl, že jsi o ni požádala ty, zašel na radu – měli ji zrovna včera večer, víš – a řekl jim, že stahuje svou žádost, aby přijali tvoji. Bude prý učit ve White Sands. On se toho samozřejmě vzdal kvůli tobě, protože věděl, jak moc chceš zůstat s Marillou, bylo to od něj opravdu hezké. Vlastně se obětoval, protože ve White Sands si bude muset platit bydlení, a všichni ví, že si musí vydělat na studium úplně sám. No, tak byla škola přidělena tobě. Dojalo mě to, když jsem o tom včera slyšela."
„Ale to přece nemůžu přijmout," šeptala Anna. „Tedy – nemůžu připustit, aby se Gilbert takhle obětoval... pro... kvůli mně."
(…)
V polovině cesty potkala vysokého mladíka. Vyšel z vrat Blytheova statku. Byl to Gilbert. Pískal si, ale když spatřil Annu, melodie mu zamrzla na rtech. Zvedl zdvořile čepici a byl by tiše přešel, kdyby se Anna nezastavila a nepodávala mu ruku.
„Gilberte," řekla a zrůžověla ve tváři, „chtěla bych ti poděkovat, že ses kvůli mně vzdal té školy. Je to od tebe hezké a byla bych ráda, kdybys věděl, že si toho vážím."
Gilbert podanou ruku s radostí přijal.
„Co by na tom bylo hezkého, Anno? Byl jsem rád, že ti můžu pomoct. Tak co, už budeme přátelé? Už jsi mi odpustila tu starou mrzutost?"
Anna se rozesmála a marně se snažila vyprostit ruku z Gilbertova sevření.
„Já jsem ti odpustila hned tenkrát u rybníka, i když jsem si to neuvědomovala. Byla jsem paličatá husa. A když už se ti mám přiznat, tak mě to celou dobu mrzelo."
„Budou z nás ti nejlepší přátelé, Anno," prohlásil Gilbert slavnostně. „My jsme k tomu totiž přímo zrození, Anno. Ty jsi jen oddalovala osud. Ale my si můžeme hodně pomoct. Budeš přece studovat, ne? Já taky. Pojď, doprovodím tě domů."
Když vešla Anna do kuchyně, Marilla si ji zvědavě prohlížela.
„S kým jsi to šla, Anno?"
„S Gilbertem Blythem," odpověděla Anna zdráhavě, nachová ve tváři. „Potkali jsme se před Barryovic statkem."
„To jsem nevěděla, že jste tak dobří kamarádi, že vydržíte stát půl hodiny u vrátek a povídat," řekla Marilla a suše se usmála.
„Nebyli jsme. Byli jsme soupeři, nepřátelé. Ale rozhodli jsme se, že bude rozumnější, když toho necháme. To jsme tam opravdu stáli půl hodiny? Mně to ani nepřišlo, vždyť to byla chvilka. Jenže to víte, máme pět let zpoždění, tak to musíme dohnat."
Anna seděla ten večer dlouho spokojeně u okna. Vítr jemně pročesával větve třešní a ze zahrady k ní občas zalétla vůně máty. Nad špičkami jedlí blikaly hvězdy

Spolufinancováno Evropskou unií
MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ, MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY
MAS OPAVSKO

Autor metodického listu: Čalová Barbora

Úryvek 4

a za lesem svítilo Dianino okno.
Když se sem Anna vrátila z Královské akademie, její obzor se zamlžil. Už před ní neležela přímá cesta, ale byla si jistá, že i tak kolem ní porostou květiny tichého štěstí. Čeká ji radost z práce, cenné ambice a pravé přátelství, a nic ji nemůže připravit o její vrozené právo snít a o její ideální vysněný svět. A potom je tu ta zatáčka na cestě!
„Bůh je na nebesích, a tak je na světě dobře," šeptala si Anna.
(286–288)

Spolufinancováno Evropskou unií
MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ, MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY
MAS OPAVSKO